

av herr Werner m. fl. (vpk). Motionärerna anser att industrin och inte konsumenterna skall betala erforderliga inkomstförstärkningar och de begär därför förslag till arbetsgivaravgift på industrins energiförbrukning.

I två andra motioner med anledning av propositionen, 1976/77: 1353 av herr Polstam m. fl. (c) och 1976/77: 1355 av herr Wijkman (m), begärs särskilda skattelättnader för eluppvärmda småhus med s. k. ackumulerande elvärme. I den förstnämnda motionen hemställs att den lägre skattesatsen på 2 öre/kWh generellt skall gälla för sådana hus, medan yrkandet i den senare motionen endast avser att denna skattesats skall gälla vid lågbelastning av elnätet. Samma fråga har även tagits upp i den tidigare väckta motionen 1976/77: 611 av herr Hellström m. fl. (s), där yrkandet avser fullständig skattebefrielse för ackumulerande elvärme.

Utskottet kan i princip godta den i propositionen föreslagna konstruktionen för skattehöjningen, som innebär en höjning av elskatten för konsumenterna men endast i ringa mån påverkar industrins kostnads-läge. I enlighet med denna bedömning finner utskottet det inte motiverat att låta skattehöjningen gälla all industriell verksamhet. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till motionen 1976/77: 1352 i denna del. Än mindre kan utskottet från denna utgångspunkt tillstyrka avslagsyrkandet i motionen 1976/77: 1354 eller det där framförda skrivelseyrkandet om särskild arbetsgivaravgift på industrins energiförbrukning.

Beträffande beskattningen av den ackumulerade elvärmens ansåg utskottet redan vid 1975 års energiskattereform att frågan härom var av vikt och att den borde överses av den då tillsatta energiskatteutredningen, vars uppgifter nu övertagits av energikommissionen. Utskottet är inte heller nu berett att förorda några omedelbara lagstiftningsåtgärder men förutsätter att kommissionen tar upp frågan så snart det är möjligt. Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna 1976/77: 611, 1353 och 1355 i den mån de inte kan anses besvarade härigenom.

Gränsen mellan industriell verksamhet och annan näringsverksamhet är av naturliga skäl svår att exakt fastställa i en lagtext. Författnings-texten har fått en allmän utformning, men i propositionen uttalas att gränsdragningen bör grundas på SNI-standarden. Som en allmän vägledning kan den statistiska indelningen vara av värde, men utskottet vill i detta sammanhang framhålla att den svenska industristatistiken utesluter en del verksamhetsgrenar som i den internationella statistiken och enligt gängse språkbruk kan göra anspråk på att betraktas som industrier. I sådana och därmed jämförliga fall bör enligt utskottets mening begreppet industriell verksamhet tolkas generöst. Riktningen för den generösa tolkningen bör främst vara att därigenom undvika konkurrensnedvridningar.